

EDITURA
KARTH

Marius Gabor

AMOR
DE DRAGUL
PLOII

Amor de dragul ploii

Marius Gabor

COLECTIA
INCUBATORUL DE CONDEIE

Editura Karth

2014

© 2014 Marius Gabor

© 2014 Herg Benet Publishers, pentru prezenta ediție

Editura Karth

Un imprint Herg Benet Publishers

Str. Dr. Burghilea nr. 22, sector 2, București, România

www.karth.ro

contact@karth.ro

Copertă: The Spartan Bureau

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GABOR, MARIUS

Amor de dragul ploii / Marius Gabor ; – București : Karth, 2014

ISBN 978-606-8611-09-9

821.135.1-32

Tipărit în România

Amor de dragul ploii

Marius Gabor

EDITURA

KARTH

Revelion la Gura Humorului

Cele mai reușite Revelioane...

Claxoane, polițiști cu veste reflectorizante, gardieni publici fără niciun fel de vestă, caltaboși în galantare, automobile. Multe automobile. Parcări puține.

Pungile cu mânerle întinse la maximum, imprimate cu zâmbetul tâmp al unei domnișoare ce face reclamă la marsupii, având imprimeuri interactive precum „Vă mulțumim că ați cumpărat de la noi“ sau „Vă mai așteptăm și cu alte ocazii“, își plimbă stăpânii pe trotuare, iar cele mai norocoase, prin taxiuri.

Bradul din centrul orașului e imens. Mie mi se pare un pic anost. Merita mai multe becuri colorate, mai variate. Sunt doar de două feluri: alb și negru. Albe când se aprind, negre când se sting. Un tânăr își fotografiază iubita, sub cetina lui. Îmi amintesc de vorbele lui Napoleon, adresate soldaților francezi în Egipt: „Soldats! Du haut de ces Pyramides, 40 siecle nous contemplent!“. Îmi vine să-i spun: „Prieten, din vârful acestui brad, te privesc 85 de inele reprezentând tot atâția ani...“, dar n-o fac. N-ar fi înțeles, e fan DJ Project.

Animalele sălbatice din țărcurile improvizate în parcul din centrul orașului sunt revelațiile anului! Coati, poney, vulturi, lame, iepuri, struți și, sporadic, doi pui

de leu. În compensație cu libertatea compromisă a jivinelor de după gratii, avem câte un maidanez rătăcit pe alei, căruia nimeni nu-i aruncă nici măcar un colț de pâine, în timp ce pufuleții de Baia Mare sunt împrăștiați ostentativ în țarcul vulturilor, deși, conform afișelor, e interzisă hrănirea lor. La urechile mămicilor din oraș n-a ajuns informația că aceste ciori mai mari se hrănesc preponderent cu carne, de aceea își încurajează odraslele să le strecoare, printre gratii, niscaiva cârnăciori din porumb expandat. Sunt și șerpi, dar nu-i vede nimeni.

Dintr-o mașină înmatriculată în Bulgaria, cu instalație pe gaz omologată, un turist mă întrebă dacă știu unde e partia de ski. Evident că știu. Îl îndrum amabil și cu grijă sporită la detalii spre Cacica, într-o altă direcție. Să mai vadă și Salina, pârtia poate aștepta.

Într-o altă zi, un cetățean însoțit de o domnișoară cu părul jumătate blond, jumătate brunet, mă întrebă cu accent ardelenesc dacă știu unde e piscina. Evident că știu. La fel de amabil îi explic cum să ajungă acolo, dar îi strecor informația falsă că azi și numai azi intrarea este liberă și se oferă gratuit un șampon de urzici, dacă înotătorii renunță la slipi și doamnele la sutiene. A, nu știu dacă avea instalație pe gaz.

Mașina, nu blondbruneta.

LA MULȚI ANI !

30 Decembrie 2011

...au fost acelea care s-au terminat la ora 00 :30 AM

Vineri 13

*Nu cred în 13, deși am impresia că, îndoin-
du-mă de influența-i malefică, îi accept tacit
existența ascunsă într-un bivouac peticit.*

Aș putea s-o văd rectilinie, uniformă, fără masă, moment mecanic sau alte elemente din fizică, dar...

Instalată confortabil pe fotoliul cu trei picioare, „Iarna ‘12“ desenează cu Picul corector un peisaj polar pe o hârtie îmbibată cu cerneală albastră. E o iarnă de tip Gavroche, pusă pe fapte mari, altfel nu-mi explic de ce fulgii au miros de cozonaci, iar țurțurii cad spre cer, în timp ce Moș Crăciun e mai ciufut decât o soacră.

Nu-i este ușor să-și vadă compromisă reputația de moș gras cu nas roșu, de către țoapele costumate-n Crăciunițe sau să accepte dictatura lui Ștefan Hrușcă, ce revine în fiecare an, asemenea unui pulsar lovind cu lerul în stânga și-n dreapta.

O, da! Cu un Moș Crăciun căzut în dizgrație, „Iarna ‘12“ pare a fi o „Vineri 13“ cu metastaze, bântuită de un curent alternativ incubus-succubus, timp în care Apocalipsa debilă sau a debilor pare a fi unicul motiv pentru care noaptea refuză să părăsească orașul în care fluviul Neva reflectă constelații pe post de candelabre, vreme de șase luni pe an.

Exorcizați-mă!

Eliberați-mă pe mine din mine și lăsați-mă în sufletul gol, pentru ca „Iarna ‘12“ să-și scrie în liniște testamentul prin care mă va numi unicul moștenitor al sacului cu jucării. Promit să le împart cu voi!

2 Decembrie 2012

Scrisoare din Țara de Foc

Lui Riri

Fire walk with me!

David Lynch, Twin Peaks

Rândurile aplecate într-un unghi obtuz cu vârfurile îndreptate spre stânga alunecă pe pagină, dinspre cotor spre margine, în ritm de tango.

Carul de foc tras de caii sălbatici ai preeriei lasă urme adânci pe zidul tencuit cu pudră de talc. Huruitul roților de lignit incandescent îmi sparge timpanele. Cuvintele arse țâșnesc dintr-un gheizer ce-a acumulat în măruntaiele sale tot carminul din Univers, făcându-mă să regret că nu sunt samurai, chinez sau scrib egiptean. Mi-ar fi fost mai ușor să pictez simboluri decât să le întruchipez, așa precum personajele lui El Greco... alungite, deșirate.

Schimbul de replici dintre umbrele și ecurile ce se lovesc de pereți scrâșnește și se contopește într-o conferință serafică a tuturor celor care au scris, măcar o dată, o scrisoare cu litere pârzolite de dor, iubire sau deznădejde, pe o masă abandonată ruliului și tangajului, undeva, la marginea inimii.

Destinatarul? Un ghețar pustiu, arrogant și, vai, prea atent la detalii.

3 Decembrie 2012

Punți vaccinate

I don't have the passion anymore, and so remember, it's better to burn out than to fade away.

Kurt Cobain

Punțile sunt singurele inovații tehnice, purtătoare de boli incurabile, paraziți și călători care trișează.

Am întâlnit un pod peste care dacă ai fi trecut fără să fii vaccinat, te-ai fi îmbolnăvit de melancolie acută și tulburare obsesiv-compulsivă. Sigur, puteai trece și fără a fi înțepat cu acul, dar cu două condiții: să nu atingi balustrada din marmura de Carrara și să mergi cu spatele.

Trișorii?

Sinucigașii!

Muritori de rând care ies din rând, pentru a demonstra postmortem că nu vizibilitatea redusă, vremea capricioasă și ceața i-au făcut să se arunce în gol, ci faptul că au pierdut pe drum o rachetă propulsoare și n-au mai putut frâna.

Mă intrigă punțile.

Cele frânte la mijloc.

Pentru că, deși par a veni de undeva, nu duc nicăieri.

19 Decembrie 2012

Cugito ergo sum *moderatorum* TV

*Tezaurul lui Nicolaescu este alcătuit doar din
călărit în filme cu replici din cartea de istorie.*

Cristian Mungiu

Superficialitatea din mass-media care primește cu brațele larg deschise specimene de cicloape și gargui înspumați îmi reprimă starea care tinde să conveargă către simțul civic și responsabilitate. Reculul patului armei cu sediul în Balcani îmi lovește umărul pe care se sprijină o fărâmă de discernământ evoluționist, necesară integrării într-o Europă maleabilă.

Cicloapa cu ochi de căprioară, coafură de ficus, gură de tigru siberian și spirit de gospodină sovietică îmi spune că, de azi, lumea va fi mai săracă fără Sergiu Nicolaescu. Nu știu dacă a citit de pe prompter sau își exprima o părere personală. Nu știu dacă a văzut toate filmele făcute de regizorul apropiat regimului comunist și nu știu dacă ea se simțea cu adevărat mai săracă, dar admir puterea de anticipație și ascuțimea intelectului. Să simți că o lume e mai săracă în procente, kilograme sau grade, atunci când o personalitate din lumea artelor trece în lumea umbrelor, e un dar divin.

Garguiul din același studio m-a făcut să mă simt mândru că sunt bărbat. Bărbat român. Revelația a fost copleșitoare. Aflasem de la știrist că un bătrân de 82 ani

a fost răpus de o boală! „Extraordinar!“, am zis, după care mi-am sărutat părinții, am mângâiat câinele și i-am dat pisicii o porție extralarge de Whiskas. Regret lipsa imaginației, dar așa sărbătoresc eu revelațiile.

Întrebările mitraliate de cei doi făceau ravagii în studioul televiziunii. Se aruncau bombele „Big boy“ și „Fat Man“ într-o Japonie reîncarnată în spiritul-mi lăsat fără puncte de reper:

— Cine va duce munca maestrului mai departe?

— Se va mai naște un regizor care să-i egaleze performanțele?

„Îmi odihnii pe pușcă fruntea grea...“ și am urlat precum lupul lui Alfred de Vigny, lovit de manifestările culturale cu miros de mititei, aruncate pe post, samavolnic și patriotard de către cei doi moderatori.

Munca unui artist se închide precum un cerc în momentul în care moare. Dacă vrei dumneata să afli dimensiunea operei pe care a lăsat-o în urmă, nu ai decât să-i calculezi aria, folosind formula matematică « πr patrat», dar fără să pui semnul egal înaintea rezultatului final, pentru că, tută fiind, nu ai capacitatea de a intui ce-i va rezerva posteritatea. Dacă ai fi auzit de *Petru I*, de A. N. Tolstoi, ai fi aflat că, deși e un roman neterminat, a fost tipărit fără ca cineva să-și asume responsabilitatea de a-l continua. *Bătălia de la Anghiari*, Leonardo da Vinci, zace și acum neterminată pe un perete din *Palazzo Vecchio* din Firenze și, ce să vezi?, nimeni nu și-a propus s-o termine. Hai, spune drept! Așa e că te-ai întreat ce s-o fi întâmplat cu Brâncuși, de n-o fi terminat niciodată *Coloana Infinitului*?

Stimate gargui cu aripi de *Drosophila Melanogaster* și

brațe de *Popeye*! Nu se va mai naște un alt regizor ca Sergiu Nicolaescu, din același motiv pentru care nu se va mai naște un neisprăvit ca tine sau ca angajatorii tăi. Suntem unici, artiști sau oameni simpli.

L-ați invitat pe G. Becali, un curcubeu cu rădăcini în Academia Română și cu tulpine îndreptate spre cerul umbrit de destinele marilor figuri istorice, i-ați făcut în direct o felație culturală, iar el v-a pricopsit cu o gonoree oligofrenizată și citate din Confucius, amintind pe alocuri de Brad Pitt și Angelina Jolie. Colaboratori de ai maestrului... Cel de care vă temeți că va lăsa opera neterminată...

Dacă Tesla și Edison ar fi știut că rezultatul muncii lor va fi încornorat de cretini pe post de moderatori TV, și-ar fi abandonat cercetările, iar eu n-aș mai fi auzit ineptii pentru care, paradoxal, plătesc un abonament. Aș fi putut să spun mai multe, dar vreau să fiu în asentimentul moderatorilor și să las totul neterminat...

Domnule Nicu Covaci, mama dracului locuiește pe strada Speranței la parter. E o destinație pentru inadaptați, eunuci și culegători de meduze de apă dulce, dar nu fiți așa de sigur că nu-i veți face o vizită de curtoazie. Mi-e teamă că veți lăsa munca neterminată și doi știriști debusolați, atunci când veți fi invitat de doamna cu dopuri în urechi și ochi străvezii pentru a-i gusta octavele cu iz de săruri minerale.

Blestemul prințului din județul Levant

*Veniți să vânăm în păduri nepătrunse
Mistrețul cu colți de argint, fioros,
Ce zilnic își schimbă în scorburi ascunse
Copita și blana și ochiul sticlos
Șt. Aug. Doinaș, Mistrețul cu colți de argint*

Geriatría, ca ramură a medicinei, transcende cercetările Anei Aslan, le sare, precum un atlet la cursa de 110 m garduri, și se identifică într-un final apoteotic cu portretul unei alte mari personalități culturalo-financiaro-istorico-sportive, Ion Țiriac. Bank sau Leasing, pentru cei care prezintă afinități sau interese cruciale față de extrasele de conturi bancare. Geriatría Țiriacă va fi cea mai nouă ramură a medicinei, care va încununa munca și cariera sportivului cu veleități de sfânt mustăcios.

Stimate domn, nitratul de argint din colții mistreților nu te va absolvi de vina uciderii unor sălbăticiuni fără niciun fel de justificare, pe care o vei duce dincolo de neființă, oricât de multe comprese ai aplica pe fruntea domniei tale. Niciodată nu vei fi în memoria noastră, a celor fără avion privat, prințul din Levantul lui Șt. Aug. Doinaș, ci doar inventatorul zgurii albastre de la Madrid, moșul care pescuiește cântăcioase cu Mercedesuri second-hand înfipte în cârlige și acel Sancho Panza căutat de Fiscul Spaniol, care l-a vândut pe Rocinante fără bon fiscal.

Sper ca trecerea domniei tale în lumea dreptilor să fie acompaniată cu grohăituri, caltaboși, icre negre, rachete de tenis *Wilson* și de o ploaie de draci cu colți de argint sau de aur, nici nu mai contează.

Măcar pe ultimul drum să vezi, de dincolo de ceruri, cum e să iei țeapă sau, mai pe înțelesul dumitale, cam cum stă treaba...

13 Ianuarie 2012

Cuprins

I. Rostogolesc pământul sub picioare

Revelion la Gura Humorului	13
Vineri 13	15
Scrisoare din Țara de Foc	17
Punți vaccinate	18
Cugito ergo sum <i>moderatorum</i> TV	19
Blestemul prințului din județul Levant	22
It's not about the bike: my journey back to Real Life ...	24
Delir la m ³	27
Ipoteze ambalate în hârtie de ziar	30
Jurnalul marchizei de Svalbard	32
Testament pe coji de portocală	34
JoseNunez feat Tania, Bilingual	36
Cast Away	39
Contemporan	41
Româniile mele	43
Magnoliada	45
Eli, Eli, Lama Sabachthani?	47
Ziua Revoltei	49
La vida es una tombola	54
Amor. De dragul ploii	56
Cirque du Soleil	57
Migrene cu iz de soc	59
Paso Doble	61

Câmp cu maci	63
Eresuri despre iubiri și magneti de frigider	64
Disidență	66
Voiaj într-un sat care nu există	68
Shakespeare in Love	70
Rinoplastia esteticului	72
Imperiul contraatacă	74
C`est la neige	76
Mi-e dor	78
Mutlu Yıllar Türkiye!	80
Pădureanca	83
Bodega lui Macarie	85
Retro și perspective	88
Amintește-mi să nu te uit	91
Mlaștina	93
Icar Redivivus	96
'13-'14	98
Spovedania	100
Antisocial	102
Ane, mere și panere	104
Gone fishin'	107
Sindromul Stockholm	111
Formulare	113
Misogin, dar mă tratez	116
Dincolo de cer	118
Milimetri	121

II. Lăsați-mă să cânt

Haos	129
Implozie	130

Simetrie compozițională	131
Simfonia I (Immaculata)	132
Deșertul, templul prafului	133
Captiv	135
Alcatraz	136
Vanitate	138
Confesiune	139
Pedanterie	141
Le Malade imaginaire, de Ere Moli	142
Algoritm	144
Aria 51	145
Te iubesc	147
De n-oi fi	148
Citește-te singură, după ce te scrii	149
Cearța	151
Lăsați-mă să cânt	152
Încărunțitu-mi-au șoaptele	154
Lecția de înot	155
Scrisoarea lui Meteor către iubita lui, Caliope	158
Moarte clinică. Definiție	160

La întâlnirea cu lumea exterioară, Marius Gabor iese cu un set complet de bisturie, de toate culorile și de toate mărimile, dar are și o drujbă pe care o folosește să disloce hălci precis tăiate. Operațiile sunt spectaculoase, critica - minuțioasă și devastatoare. Când rămâne în lumea lui, neliniștea și armonia construiesc împreună modele stranii peste scene aparent banale sau pun umorul să ducă discret greul acțiunii. Împotriva minimalismului de azi, prozatorul este preocupat de stil, împotriva aceleiași curent, își impregnează dezinvolt textele cu referințe culturale. Un autor care merită toată atenția.

(Liviu Drugă)

Cartea lui Marius Gabor te surprinde, ți se strecoară în suflet ca un abur și te cucerește. Încet, pe negândite, simți mirosul ploilor amestecate cu praf din copilărie, după-amiezele de vară scurse în seri care nu se mai sfârșesc, prietenii și jocurile de mult uitate, visele colorate în mov și portocaliu, usturimea juliturilor din genunchi și îți revezi părinții, dintr-o vreme fără timp, fără ani. Deși se află la debut, poetul-prozator se joacă detașat cu stilul său și cu diversitatea abordărilor, trecând fără hopuri de la nostalgie la ironie și umor, de la atemporal la concret. În "Amor de dragul ploii", Marius Gabor a păstrat un suvenir din tot ce a simțit, iar acum ni-l oferă nouă, cu emoție și nostalgie, așa cum un vechi amic îți întinde o floare presată între copertele unei cărți.

(Cristina Nemerovschi)

Marius Gabor își schimbă de multe ori poziția în câmpul literaturii pe care o scrie și la care este părtaș. Îi place să joace mai ales rolul preotului, însă nu-l refuză nici pe acela al credinciosului, care participă cu smerenie la spovedanie. Autorul construiește și restaurează cu mult tact variante ale unei Româнии idilice. Nu caută acele insule de profunzime și nici nu abuzează de sintagme bombastice precum "suflet românesc". Se revoltă, refuză să crească și lipsește motivat la cel de-Al Doilea Război Mondial. "Amor de dragul ploii" nu este un roman, nu este nici măcar o plachetă de versuri nostalgice.

Ar putea fi o suită de scurt-metraje, însă cel mai bine îmbracă hainele unei notații de jurnal. O notație în care Uraganul "Haiku" se amestecă cu povești în culori calde & reci, dar și cu brandul de țară. Dacă Marius Gabor își va păstra dezinvoltura și după apariția acestui prim volum, are toate șansele să mai "conducă la groapă câțiva dictatori". "Și n-o spun de dragul simetriei."

(Andrei Zbirnea)

SUSȚINUT DE
SEMNEBUNE
INSEMĂNĂRI CULTURALE

COLECȚIA
INCUBATORUL DE CONDEIE

PROVOCAT DE
ADLITERA

Editura Karth
www.karth.ro

ISBN 978-606-8611-09-9

9 786068 611099 >